

การทดลองที่ 11

เรื่อง หลอดเรโซแนนซ์

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. หากความเร็วของเสียงในอากาศ
2. หากความยาวคลื่นในหลอดเรโซแนนซ์
3. หาก End correction ของหลอดเรโซแนนซ์
4. เพิ่มทักษะในการใช้เครื่องมือ

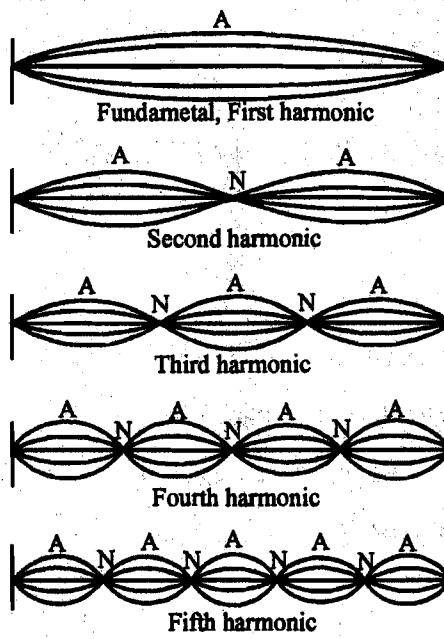
เครื่องใช้ในการทดลอง

1. หลอดเรโซแนนซ์พร้อมหัวกระปองน้ำ
2. ส้อมเสียงความถี่ต่างๆ 5 อัน และฟ้อนยาง
3. เทอร์มомิเตอร์

ทฤษฎี

คลื่นนิ่ง (standing wave)

กรณีเชือกตึงระหว่างจุดตรึงสองด้าน จากนั้นสะบัดให้เชือกสั้นผลคือเกิดคลื่นเคลื่อนไปตามเส้นเชือกและเมื่อถึงตำแหน่งปลายสุดก็จะเคลื่อนย้อนกลับมาในแนวเส้นเชือกเดินวนเอง ดังนั้นคลื่นต่างๆ ที่วิ่งสวนทิศกันจะมีโอกาสรวมกันตามกฎการรวมกันได้ของคลื่นซึ่งมีทั้งการเสริมและหักด้านกัน ที่ความยาวของเส้นเชือกที่เหมาะสมค่าหนึ่ง จะเกิดการรวมกันของคลื่นดังรูปที่ 11.1 ตำแหน่งที่คลื่นหักด้านกันจะเป็นศูนย์เริ่กว้าบ (node) และตำแหน่งที่คลื่นรวมตัวกันเป็นค่าสูงสุดเรียกว่าปฏิบัพ (antinode) ภาพที่มองเห็นทั่วไปจะเปรียบเทียบเสมือนคลื่นนิ่ง ซึ่งเกิดคลื่นที่เกิดขึ้นจากการรวมกันของคลื่นทั้งสองขบวนว่า คลื่นนิ่ง และปฏิบัพจะมีระยะห่างจากน้ำพื้น $1/4\lambda$ โดย λ เป็นความยาวคลื่น

รูป 11.1 แสดงคลื่นนิ่งในเส้นเชือก

คลื่นนิ่งที่เคลื่อนที่ในพิกัด $+x$ และ $-x$ จะมีสมการเป็น

$$\begin{aligned}
 y_1 &= A \sin(kx + \omega t) \\
 y_2 &= A \sin(kx - \omega t) \\
 \text{คลื่นรวมคือ} \quad y &= y_1 + y_2 \\
 y &= [2A \cos \omega t] \sin kx \quad (11.1)
 \end{aligned}$$

ในสมการ (11.1) เป็นสมการคลื่นนิ่ง และพานในวงเดือนเป็นค่าแอนเพลกูดของคลื่นแม่ตามเวลา ถ้าข้อมูลทางรูปที่ 11.1 โดยสมนติว่าเชือกยาว L และ λ ตามที่ก

$$\begin{aligned}
 n = 1, \quad L &= \lambda/2 \\
 n = 2, \quad L &= 2(\lambda/2) \\
 n \neq 3, \quad L &= 3(\lambda/2) \\
 \text{สรุปได้ว่า} \quad 2L &= n\lambda \quad \text{โดย } n = 1, 2, 3, \dots \quad (11.2)
 \end{aligned}$$

พารามิเตอร์ที่นำเสนอใช้ความเร็วของเสียง v ซึ่งมีความสัมพันธ์เป็น

$$v = \lambda f \quad (11.3)$$

โดย f เป็นความถี่ของคลื่นเสียงในตัวกางที่กำหนด มีค่าเป็น

$$f_n = \frac{v}{\lambda_n} \quad (11.4)$$

$$f_n = \frac{nv}{2} \quad (11.5)$$

การเรียกชื่อความถี่ นักกำหนดโดยพิจารณาค่า n คือ ถ้า $n = 1$ นักเรียกเป็นความถี่หลัก หรือความถี่พื้นฐาน(fundamental frequency) หรือเรียกเป็นหาร์มนิกที่ 1 (first harmonic)

ถ้า $n = 2$ เรียกเป็น ไอเวอร์ไทนที่ 1 (first overtone) หรือหาร์มนิกที่ 2 (second harmonic)

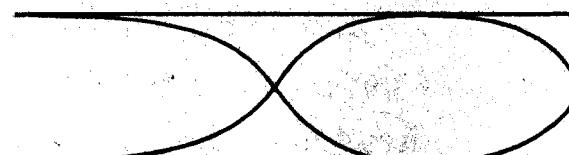
ถ้า $n = 3$ เรียกเป็น ไอเวอร์ไทนที่ 2 (second overtone) หรือหาร์มนิกที่ 3 (third harmonic)

คลื่นนิ่งในห้องป้ายปิดข้างเดียว ป้ายที่ปิดจะเป็นบัพ ส่วนป้ายด้านเปิดจะเป็นปฏิบัพ ของคลื่น ดังแสดงในรูปที่ 11.2

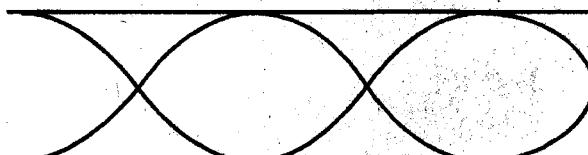
$$\lambda_1 = 4L$$

$$f_1 = \frac{v}{\lambda_1} = \frac{v}{4L}$$

$$\lambda_3 = \frac{4}{3}L$$

$$f_1 = \frac{3v}{4L} = 3f_1$$

$$\lambda_5 = \frac{4}{5}L$$

$$f_1 = \frac{5v}{4L} = 5f_1$$

รูปที่ 11.2 คลื่นในห้องป้ายปิดข้างเดียว

ในทำนองเดียวกับคดีนี้ในเส้นเชือก ในแต่ละกรณีให้ท่อมีความยาวเป็น L และจากรูป 11.2 เผยนเป็นความสัมพันธ์ โดยเรียงลำดับจากความถี่พื้นฐานคือ f_1 ซึ่งสุดท้ายเบียนเป็นความถ้า พันธ์ในรูปทั่วไปคือ

$$f_n = \frac{n\pi}{4L} ; n = 1, 2, 3, \dots \quad (11.6)$$

สังเกตว่า n มีค่าเป็นเลขคี่เท่านั้น

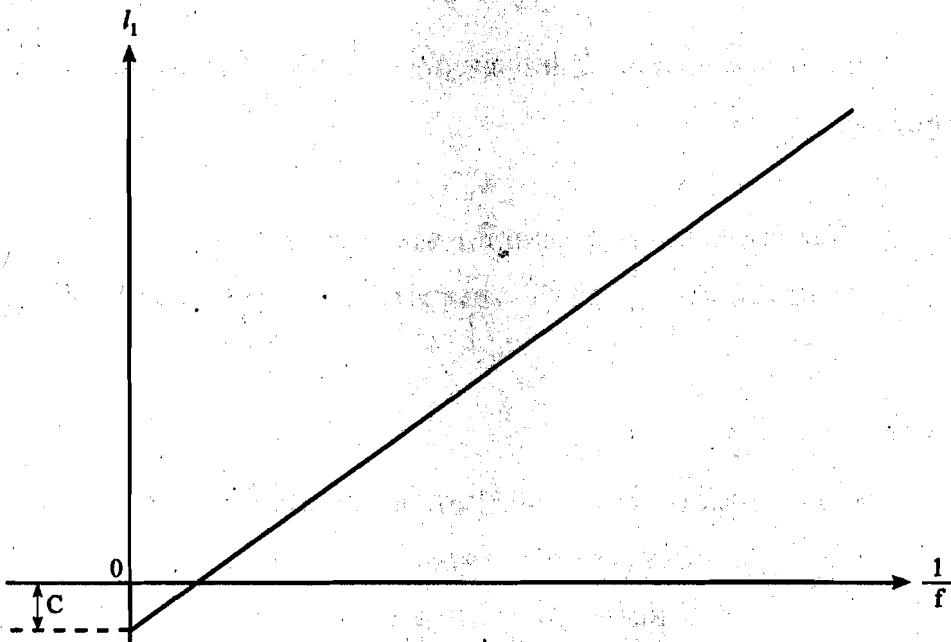

ในห้องปฏิบัติการ ชุดการทดลองแสดงในรูปที่ 11.3 ซึ่งกระปองน้ำด้านขวาสามารถเลื่อนขึ้นลงได้ ผลคือระดับน้ำในหลอดในด้านซ้ายจะแปรค่าตามการเลื่อนกระปองดังกล่าวเมื่อเคาะส้อมตอนเสียงซึ่งจัดให้มีสั่นตำแหน่งไว้หนึ่งปากหลอดแก้ว การสั่นของส้อมเสียงจะทำให้อาการโดยรอบนั้นสั่นไปด้วย ถ้าความถี่ของส้อมเสียงเท่ากับความถี่ของลักษณะภายในหลอดแก้วนั้นเกิดกำทอน (resonance) ซึ่งเกิดเหื่อถ้าหากมีความยาวเฉพาะค่าหนึ่งเท่านั้นถ้าความยาวแปรค่า (โดยการเลื่อนกระปองน้ำขึ้นไปจากตำแหน่งดังกล่าว) เสียงที่เกิดขึ้นจะแผ่วลงไปเรื่อยๆ ถ้าให้ L_1 เป็นความยาวของท่ออากาศ เมื่อเกิดกำทอนครั้งแรก จึงเบียนความสัมพันธ์เป็น

$$L_1 = \frac{\lambda}{4}$$

รูปที่ 11.3 อุปกรณ์ที่ใช้ในการทดลอง

แต่จากการพิสูจน์กราฟโดยใช้ข้อมูลจากการทดลองจะได้กราฟเส้นตรงไม่ผ่านจุดกำเนิดดังแสดงในรูปที่ 11.4 ซึ่งที่ค่า $\frac{1}{f}$ เป็นค่าน้อยๆ อนันต์ว่าเป็นศูนย์นั้น L_1 ไม่เป็นศูนย์แต่เป็นค่าติดลบสมมติให้เป็น c

รูป 11.4

สรุปได้ว่า ตัวแทนงที่เกิดขึ้นครั้งแรกต้องมีค่าน้อยกว่า L_1 นั่นเอง ดังนั้นต้องเพิ่มความสัมพันธ์เป็น

$$L_1 + c = \lambda/4 \quad (11.7)$$

ก่อให้ว่า c เป็นค่าของระยะที่คลาดเคลื่อนจากปีกหลอดแก้ว (end correction) ของตัวแทนงที่เกิดกำหันของคลื่นนั่นเอง

ถ้าเพิ่มความยาวของลำਆกตัวในหลอดแก้ว (โดยเพิ่มระดับน้ำลง) จะเกิดเรโซแนซครั้งที่สองให้ตัวแทนงดังกล่าวมีค่าเป็น L_2 ดังนี้

$$L_2 + c = 3/4\lambda \quad (11.8)$$

$$\begin{aligned} L_2 - L_1 &= \lambda/2 \\ \text{ดังนั้น} \quad \lambda &= 2(L_2 - L_1) = 2d \end{aligned} \quad (11.9)$$

ถ้า f = ความถี่ของส้อมเสียงซึ่งเท่ากับความถี่ของคลื่นภายในหลอดแก้วจะเกิดเรโซแนนซ์

v = ความเร็วของคลื่นเสียงในอากาศ

จาก	$v = f\lambda$	
ดังนั้น	$v = 2fd$	(11.10)

ความเร็วของคลื่นเสียงในอากาศที่อุณหภูมิห้อง หาได้จากความสัมพันธ์โดยประมาณกับ อุณหภูมิห้องตามสมการ

$$v_t = v_0 + 0.6t$$

โดย v_t เป็นความเร็วของเสียง ณ อุณหภูมิ t องศาเซลเซียส

v_0 เป็นความเร็วเสียง ณ อุณหภูมิ 0 องศาเซลเซียส = 331.50 เมตร/วินาที

วิธีทดลอง

1. บันทึกค่าของ – ความถี่ของส้อมเสียงที่ใช้ในการทดลองแต่ละค่า

- อุณหภูมิห้องขณะทำการทดลอง
- รัศมีเส้นผ่าศูนย์กลางภายในหลอดแก้ว
- เติมน้ำลงในกระป๋องให้ระดับน้ำขึ้นถึงปากหลอดแก้ว
- เครื่องส้อมเสียงอันที่มีความถี่สูงสุดก่อนด้วยฟองยางให้สั่นແลวนำไปไว้เหนือปากหลอดแก้วห่างประมาณ 3 – 5 เซนติเมตร
- ขณะเดียวกันค่อยๆ เสียบกระป๋องลงจนเกิดเสียงดังที่สุด (resonance)

รัศมีค่าดังกล่าวเป็น L_1 (จากระยะปากหลอดปลายเสียดสีระดับน้ำ)

- ขณะเดียวกันค่อยๆ เสียบกระป๋องลงจนเกิดเรโซแนนซ์ครั้งที่สอง รัศมี L_2

หากำทั้งสองค่ากับกันทุกๆ ส้อมเสียง

3. คำนวณ

- พล็อตกราฟระหว่าง L_1 กับ $1/f$
- slope ของกราฟ = $v/4$
- ที่กราฟ $1/f = 0$, $L_1 = -c$ เรียกเป็นค่าแก้ของหลอดแก้ว (end correction)
- หาก $-c$
- หากความคลาดเคลื่อนของการทดลองแต่ละครั้ง

- เปรียบเทียบค่า v ที่ได้จากการทดลองกับค่าจาก $v_t = v_0 + 0.6t$
- เปรียบเทียบค่า v ที่ได้จากราฟของการทดลองกับค่าจาก $v_t = v_0 + 0.6t$
- อธิบายสาเหตุของความแตกต่างของค่า v ดังกล่าว

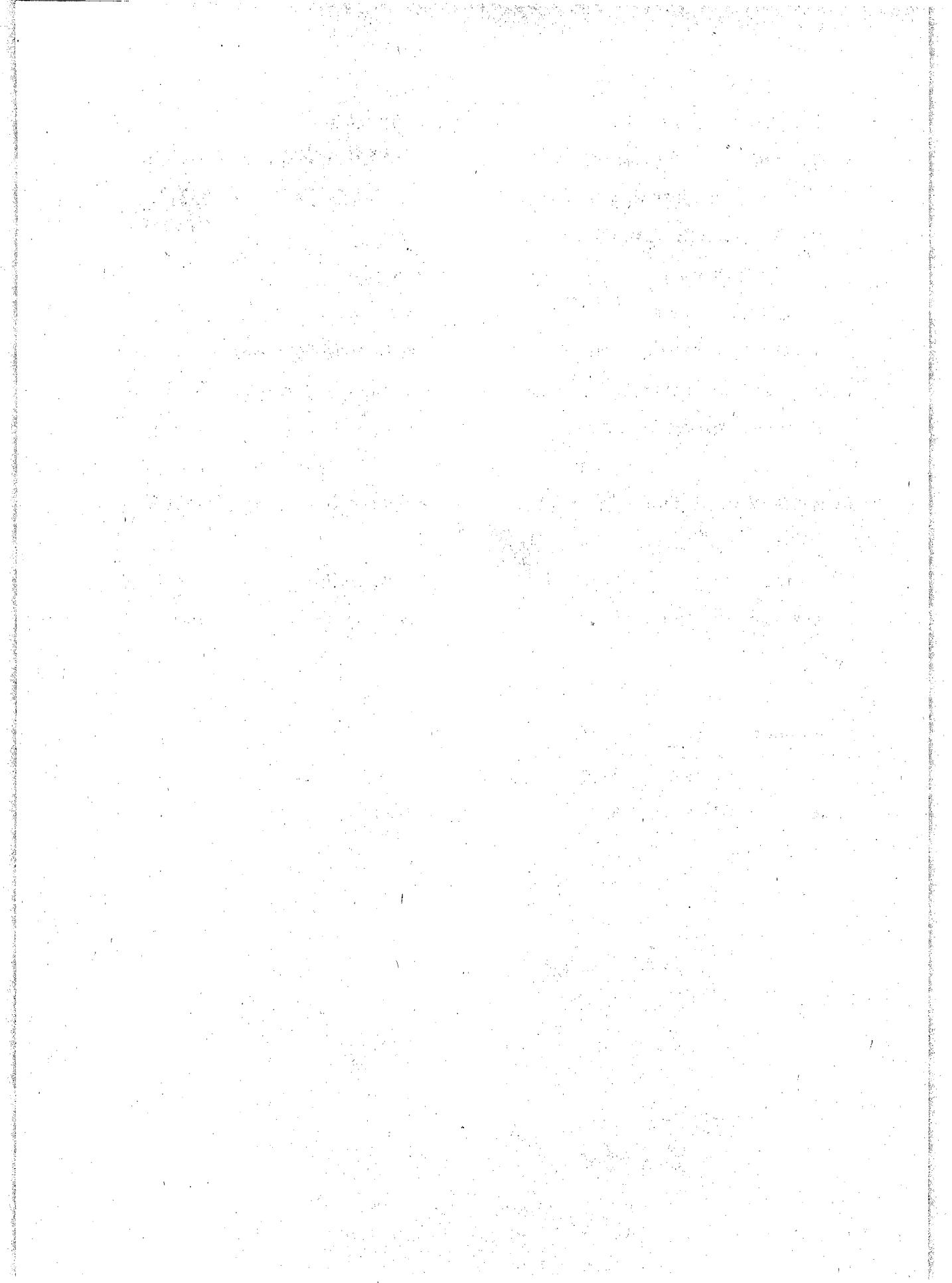
แบบทดสอบการทดลองที่ 11

1. ทดสอบเรโทรไซน์ช่วง 20 เซนติเมตร ให้เสียงที่มีความถี่ต่างๆ กันของมาตราส่วนตัว 0.9 ทราบว่าคนปกติจะได้ยินเสียงจากเรโทรไซน์ช่วงที่มีความถี่ต่ำกว่า 1000 Hz แต่ความรู้สึกความเข้มของเสียงที่เพิ่มขึ้นจะลดลงเมื่อความถี่เพิ่มขึ้น ให้เลือกค่าความถี่ที่คนปกติจะได้ยินคือ
 1. 450 – 19350 Hz
 2. 450 – 19800 Hz
 3. 900 – 18900 Hz
 4. 900 – 20000 Hz
2. จากการทดลองการสั่นพ้องของเสียง ถ้าแหล่งกำเนิดเสียงมีความถี่ 4000 เฮิรตซ์ และทำการทดลองในห้องที่มีอุณหภูมิ 20°C คำแนะนำของลูกสูบที่ทำให้เกิดเรโทรไซน์ช่วงต่อเนื่องกันจะห่วงกันเท่าไร
 1. 2.3 ซม.
 2. 3.3 ซม.
 3. 4.3 ซม.
 4. 5.3 ซม.
3. ถ้าขณะที่ทำการทดลองอากาศมีอุณหภูมิ 15°C ส้อมเสียง 5 อัน หนึ่งมีความถี่ 680 Hz จะต้องใช้ท่อปลายปีกสั้นที่สุดเท่าไรจึงจะให้เกิดการสั่นพ้องเป็นทรงอนุกติที่ 3
 1. 20.5 ซม.
 2. 30.7 ซม.
 3. 32.3 ซม.
 4. 37.5 ซม.
4. ใน การทดลองหลอดเรโทรไซน์โดยใช้ส้อมเสียงความถี่ 1000 Hz ปรากฏว่าเกิดเรโทรไซน์ครั้งแรกและครั้งที่สองเมื่อระดับน้ำปลายปีกอยู่ห่างจากปลายหลอด 8.1 ซ.ม. และ 25.3 ซ.ม. ความยาวคลื่นจะเป็นเท่าใด
 1. 34.4 ซม.
 2. 32.4 ซม.
 3. 33.4 ซม.
 4. 36.4 ซม.
5. เมื่อเกิดเรتروไซน์ในหลอดแก้วหลอดหนัง ถ้าเป็นอุณหภูมิ 18°C ระยะระหว่างจุดบัพที่ติดกันเท่ากับ 60 ซ.ม. ถ้าอุณหภูมิลดลงจนเหลือ 10°C ระยะระหว่างจุดบัพที่ติดกันจะเหลือกี่เซนติเมตร โดยที่ความถี่มีค่าคงเดิม
 1. 32.7 ซม.
 2. 34.5 ซม.
 3. 59.2 ซม.
 4. 60 ซม. เท่าเดิม
6. ถ้าอัตราเร็วของเสียงในอากาศเท่ากับ 340 เมตรต่อวินาที ส้อมเสียงจะต้องสั่นด้วยความถี่เท่าใดจึงจะทำให้เกิดเรโทรไซน์ได้มื่อจ่อกรส่วนอกตัวกว้าง 20 เซนติเมตร
 1. 325 Hz
 2. 425 Hz
 3. 525 Hz
 4. 625 Hz
7. ให้เลือกหลอดเรتروไซน์ที่สั่นที่สุด เพื่อใช้กับคลื่นที่มีความถี่ 700 Hz และเกิดการสั่นพ้องได้ 3 ครั้ง ถ้ากำหนดให้ความเร็วเสียงเท่ากับ 350 เมตรต่อวินาที
 1. หลอดยาว 50 ซม.
 2. หลอดยาว 21 ซม.

3. หลอดยา 60 ซม. 4. หลอดยา 40 ซม.
8. ในการทดสอบการเกิดเรโซโนนซ์ในหลอด ปรากฏว่าเมื่อใช้ส้อมเสียงที่มีความถี่ 500 เฮิรตซ์
มากจะขยายเสียงที่ปลายปิดของหลอด ระหว่างระหว่างระดับน้ำที่ทำให้เกิดเสียงดังทรงครั้งติดกัน
มีค่า 35 เมตร ถ้าหากว่าความถี่ของอากาศขณะนั้นจะเป็นเท่าใด
1. -2 องศาเซลเซียส 2. 21 องศาเซลเซียส
3. 3.32 องศาเซลเซียส 4. 40 องศาเซลเซียส
9. เมื่อความเร็วของเสียงในอากาศขณะนั้นเท่ากับ 330 เมตรต่อวินาที ส้อมเสียงซึ่งมีความถี่ 256 Hz จะทำให้เกิดเรโซโนนซ์ในหลอดปลายปิดซึ่งเดียว อย่างทราบว่าจะต้องตัดค้าน
ปลายปิดให้สั้นลงเท่าใด จะทำให้เกิดเสียงความถี่สูงขึ้น 4 Hz (ไม่คิดค่า end correction)
1. 0.3 ซม. 2. 0.4 ซม. 3. 0.5 ซม. 4. 0.6 ซม.
10. ถ้าสมบัติทางเสียงข้อใดต่อไปนี้ทำให้เราสามารถแยกเสียงได้ ได้ค่าเสียงนั้นเป็นข้อที่ เสียง
ไวโอลิน หรือเสียงกีตาร์
1. ความถี่เสียง 2. จำนวนชาร์มอนิก
3. ความเข้มเสียงในอาร์มอนิกนั้นๆ 4. ถูกเฉพาะ (2) และ (3)

แนวตอบ

1. 1	2. 3	3. 4	4. 2	5. 3
6. 2	7. 4	8. 3	9. 3	10. 4

บันทึกผลการทดลอง

เรื่อง ทดลองเรโซแนนซ์

ผู้รายงาน ชื่อ.....
 ผู้ร่วมรายงาน 1. ชื่อ.....
 2 ชื่อ.....
 3 ชื่อ.....
 4 ชื่อ.....

เลขรหัส.....
 เลขรหัส.....
 เลขรหัส.....
 เลขรหัส.....
 เลขรหัส.....

ทำการทดลองวันที่ เดือน พ.ศ. Section กรุ่น.....

อาจารย์ผู้ควบคุมปฏิบัติการ _____

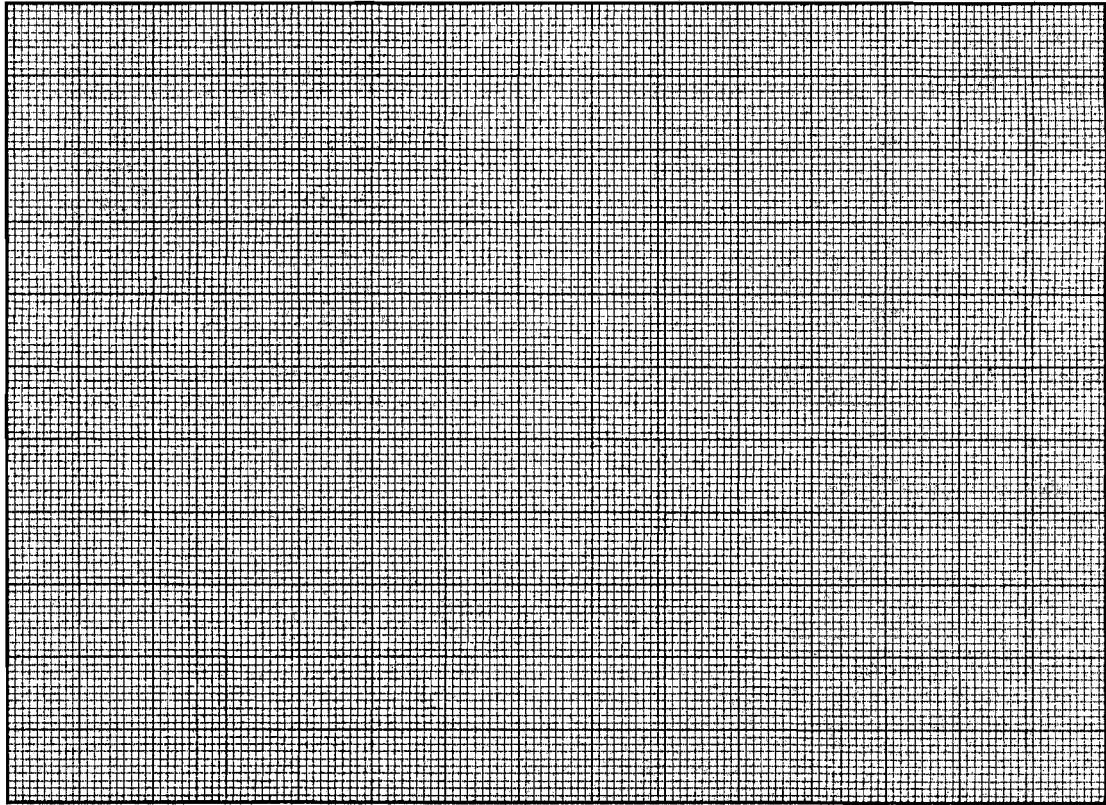
ตารางบันทึกผลการทดลอง

ความถี่สื่อสารเสียง (Hz)	L_1 (cm)	L_2 (cm)	$L_2 - L_1$ (m)	$v = f\lambda$ (m/s)
.....
.....
.....
.....
.....
				ค่าเฉลี่ย

อาจารย์ผู้ควบคุมปฏิบัติการ

การคำนวณ

.....

จากกราฟ

$$\begin{array}{rcl} \text{ความชัน} & = & \dots\dots\dots \text{ความเร็วเตียง} = \dots\dots\dots \\ C & = & \dots\dots\dots \end{array}$$

สรุปและวิจารณ์